

Sufismen

Sufism

الصوفية

[[Sufismen](#)]

Texten förklarar att sufismen ofta framställs romantiskt i väst genom bilder av dansande mystiker, musik och exotiska ritualer, men att denna bild döljer stora skillnader mellan sufiska ordnar och deras läror. Artikeln beskriver hur sufismen historiskt uppstod först långt efter profeten Muhammeds tid, och att den tidiga asketiska rörelsen senare blandades med influenser från grekisk filosofi, hinduism, buddhism och zoroastrism.

Författaren framhåller att sufismens centrala idéer – såsom föreställningar om att Gud bor i skapelsen, att skaparen och skapelsen är ett, eller att vissa människor kan nå gudomlig kunskap – står i direkt konflikt med islams monoteism och med Koranens och Sunnans lära. En stor del av kritiken riktas mot sufiska ordnars struktur, där en shejk ges absolut auktoritet och följaren förväntas visa blind lydnad, ta emot särskilda dhikr-formler och genomgå ceremonier som saknar stöd i de tidiga islamiska källorna.

Artikeln betonar att islam inte erkänner några mellanhänder mellan människa och Gud, att ingen människa kan känna det osedda eller frälsa någon annan, och att religiösa handlingar måste ha tydliga bevis från Koranen och Sunnah. Sammanfattningsvis framställs sufismen som en avvikelse från islams ursprungliga väg, medan islam beskrivs som enkelt, rent monoteistiskt och fritt från mystiska ritualer och mänskliga mellanhänder.

